ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

Μπορεί κάποιες φορές οι εργατικές ανάγκες να γίνονται παράνομες, όμως η τάξη του Κεφαλαίου θα είναι πάντα αντικοινωνική.
Σε μια οριακή στιγμή για το κίνημα των καταλήψεων της Δυτικής Γερμανίας, όταν αυτό βρέθηκε αντιμέτωπο με ένα όργιο αστυνομικής καταστολής και κοινωνικής δυσφήμησης, φιλοτεχνήθηκαν τα παρακάτω σκίτσα. Προέρχονται αυτούσια από το βιβλίο «Ο Καταληψίας: ο αγώνας των καταλήψεων στην Δυτική Γερμανία», το οποίο κυκλοφόρησε το 1982 από τις εκδόσεις «Κομμούνα», σε μετάφραση της Μαρίζας Παναγοπούλου και επιμέλεια της Εύης Κώτσου. Σε μέγεθος 14x20cm και τετράχρωμη εκτύπωση, οι 124 σελίδες του «Καταληψία» αποτέλεσαν μια κάποια καινοτόμο απόπειρα για το εκδοτικό τοπίο της τότε στρατευμένης βιβλιογραφίας, αναπόσπαστο τμήμα της οποίας αποτελούσε το εγχείρημα της «Κομμούνας».
Τα σκίτσα των Detlef, Fuchsi, Harald και Peter Petri, καταληψίες οι ίδιοι και ενεργά μέλη του γερμανικού αυτόνομου κινήματος, καταδεικνύουν τις έντονες κοινωνικές δυναμικές της περιόδου, στηλιτεύοντας τόσο την βαρβαρότητα του αστυνομικού κράτους, όσο και τις επιμέρους αντιθέσεις στο εσωτερικό του κινήματος.
Εδώ, στο τέλος αυτής της έκδοσης με σκίτσα, που αποδίδουν όλη τη δημιουργικότητα του γερμανικού κινήματος των καταλήψεων, θα θέλαμε να πούμε δυο λόγια για τους στόχους αυτής της έκδοσης: Ο πρώτος ήταν να δοθεί μέσα από τα σκίτσα ένα ιστορικό του κινήματος των καταλήψεων στη Γερμανία και ειδικότερα στο Βερολίνο, ένα ιστορικό που ξεκινά τόσο από την ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ του κινήματος, όσο και από τις πραγματικές ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, το ζήτημα της κατοικίας. Κι αυτή είναι η αξία του κόμικ. Ο δεύτερος ήταν η χρησιμοποίηση του σκίτσου, πέρα από εκεί που μέχρι τώρα έχει περιοριστεί στη χώρα μας, είτε δηλαδή τα μικυμαους και τις πορνοϊστορίες ή τα καουμπόικα, ή ακόμα και την πρώτη δειλή εμφάνιση των κόμικς περιοδικών ποιότητας που όμως δεν πιάνουν παρά πολύ λίγο μια άμεση πολιτική επικαιρότητα. Το κόμικ είναι μια μορφή έκφρασης πολύ πλατειά διαδεδομένη, άμεση και το κίνημα θα πρέπει να τη μεταχειρίζεται όσο γίνεται πιο συχνά.